

Mødedokument

A8-0194/2015

18.6.2015

BETÆNKNING

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2015/2002(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører for udtalelse: Eduard Kukan

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	19

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om revision af den europæiske naboskabspolitik (2015/2002(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 8 og artikel 21,
- der henviser til det fælles høringsdokument fra Kommissionen og den højtstående repræsentant og næstformand med titlen "Mod en ny europæisk naboskabspolitik", der blev offentliggjort den 4. marts 2015¹,
- der henviser til meddelelser fra den højtstående repræsentant og næstformand med titlen "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde" (COM(2011)0200)², der blev offentliggjort den 8. marts 2011, og med titlen "En ny tilgang til nabolande i forandring" (COM(2011)0303)³, som blev offentliggjort den 25. maj 2011,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2003 til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen "Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd" (COM(2003)0104)⁴,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. februar 2008 om den europæiske naboskabspolitik⁵ og af 20. april 2015 om revision af den europæiske naboskabspolitik,
- der henviser til de retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, som vedtoges af Rådet for Udenrigsanliggender den 24. juni 2013,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om den europæiske naboskabspolitik af 20. november 2003 om forbindelserne med vores naboer i øst og syd⁶, af 20. april 2004 om EU's nye naboskabspolitik for det bredere Europa⁷, af 19. januar 2006 om den europæiske naboskabspolitik⁸, af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik⁹, af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den østlige dimension¹⁰, af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske

1 JOIN (2015) 6 final - <http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf>

2 http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf

3 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:da:PDF>

4 http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf

5 Konklusionerne af 18. februar 2008 fra Rådet (Eksterne Forbindelser) -

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf

6 EUT C 87E af 7.4.2004, s. 506.

7 EUT C 104E af 30.4.2004, s. 127.

8 EUT C 287E af 24.11.2006, s. 312.

9 EUT C 282E af 6.11.2008, s. 443.

10 EUT C 296E af 2.10.2012, s. 105.

- naboskabspolitik – den sydlige dimension¹, af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik², af 23. oktober 2013 om den europæiske naboskabspolitik: på vej mod et stærkere partnerskab – EP's holdning til statusrapporterne fra 2012³ og af 12. marts 2014 om vurdering og fastsættelse af prioriteringer for EU's forbindelser med landene i det østlige partnerskab⁴,
- der henviser til Rigaerklæringen fra EU-topmødet den 22. maj 2015 om det østlige partnerskab,
 - der henviser til rapporten fra refleksionsgruppen på højt plan vedrørende fremtidens energifællesskab,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0194/2015),
- A. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) blev oprettet for at udbygge forbindelserne, forbedre samarbejdet og styrke EU's partnerskaber med nabolandene med henblik på at skabe et område med fælles stabilitet, sikkerhed og velstand som fremhævet i artikel 8 i TEU; der henviser til, at målsætningen forbliver den samme;
- B. der henviser til, at nabolandene i øjeblikket er under udvikling på grund af det stigende antal langvarige og nye sikkerhedsudfordringer og er mindre stabile, er betydeligt mindre sikre og står over for en mere dybtgående økonomisk krise, end da ENP blev iværksat;
- C. der henviser til, at den reviderede politik bør være baseret på gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til EU's værdier og principper, bl.a. demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og effektive, ansvarlige og gennemsigtige offentlige institutioner, og der henviser til, at disse er af lige så stor interesse for omkringliggende samfund som for vores eget med hensyn til stabilitet, sikkerhed og velstand; der henviser til, at EU trods vanskelighederne og udfordringerne i praksis skal vedblive med urokkeligt at støtte overgangsprocesser i alle lande og demokratisering, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
- D. der henviser til, at store dele af nabolandene fortsat er påvirket af væbnede eller fastlåste konflikter og kriser; der henviser til, at partnerlandene skal tilstræbe en fredelig løsning på eksisterende konflikter; der henviser til, at eksistensen af konflikter, herunder fastlåste eller langvarige konflikter, hæmmer den økonomiske, sociale og politiske udvikling og det regionale samarbejde samt den regionale stabilitet og sikkerhed; der henviser til, at EU bør spille en mere aktiv rolle med hensyn til at finde en fredelig løsning på eksisterende konflikter;
- E. der henviser til, at disse konflikter underminerer udviklingen af en ægte og effektiv

1 EUT C 296E af 2.10.2012, s. 114.

2 EUT C 168E af 14.6.2013, s. 26.

3 Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0446.

4 Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0229.

- multilateral dimension af ENP; der henviser til, at fred og stabilitet er grundlæggende elementer i ENP; der henviser til, at partnerlandene skal overholde disse principper;
- F. der henviser til, at EU på det kraftigste fordømmer alle former for krænkelse af menneskerettighederne, herunder vold mod kvinder og piger, voldtægt, slaveri, æresforbrydelser, tvangsægteskaber, børnearbejde og kønslemlæstelse af piger/kvinder;
- G. der henviser til, at udviklingen i regionen siden 2004, men især i de seneste år, har vist, at ENP ikke er i stand til at reagere hensigtsmæssigt og rettidigt på de hastigt ændrende og udfordrende omstændigheder;
- H. der henviser til, at ENP fortsat er en strategisk prioritering for EU's udenrigspolitik; der henviser til, at revisionen af ENP skal gennemføres med det formål at styrke den og med henblik på at støtte fremskridt i retning af en omfattende og effektiv fælles EU-udenrigs- og sikkerhedspolitik som helhed;
- I. der henviser til, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten sammen med Rådet og Parlamentet har forsøgt at omforme ENP med henblik på at imødegå dens mangler og tilpasse den til ændrede nationale og internationale forhold, navnlig efter det arabiske forår; der henviser til, at dette blev afspejlet i det nye finansieringsinstrument for ENP for 2014-2020, nemlig det europæiske naboskabsinstrument (ENI); der henviser til, at de aktuelle udfordringer som følge af krisen i det østlige Ukraine, besættelsen af Krim og Da'esh bør tages i betragtning i forbindelse med revisionen af ENP;
- J. der henviser til, at usikkerhed, ustabilitet og ugunstige socioøkonomiske forhold i nabolandene kan have negative konsekvenser og vende tidligere demokratiske tendenser;
- K. der henviser til, at den politiske udvikling i nabolandene siden indførelsen af den nye strategi i 2011 har vist, at EU er nødt til at genoverveje forbindelserne med nabolandene under hensyntagen til de forskellige eksterne og interne forhold; der henviser til, at EU er nødt til at tackle de nye udfordringer i nabolandene og tilpasse sin strategi ved at undersøge egne interesser og prioriteringer og vurdere de politiske værktøjer, incitament og disponible ressourcer, som det har til rådighed, og disses tiltrækningskraft over for partnerne;
- L. der henviser til, at det i 2011-revisionen af ENP blev anført, at den nye strategi skal baseres på gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til universelle værdier som menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet;
- M. der henviser til, at EU bør spille en mere aktiv rolle med hensyn til at finde en fredelig løsning på de eksisterende konflikter, navnlig de fastlåste eller langvarige konflikter, som i øjeblikket udgør en uoverstigelig hindring for den fulde udvikling af ENP, både i øst og syd, og hindrer gode naboskabsforbindelser og et godt regionalt samarbejde;
- N. der henviser til, at ENP omfatter forskellige "naboområder", som omfatter lande med forskellige interesser, ambitioner og kapaciteter;
- O. der henviser til, at en differentieret strategi og en skræddersyet politik er nødvendig,

navnlig eftersom EU's nabolande er blevet mere fragmenteret end nogensinde før, og landene er forskellige i mange henseender, herunder med hensyn til deres ambitioner og forventninger i forhold til EU samt de udfordringer, de står over for, og deres eksterne miljø; der henviser til, at EU's bilaterale forbindelser med ENP-landene befinder sig på forskellige udviklingsstrin; der henviser til, at en effektiv anvendelse af "mere for mere"-princippet er af grundlæggende betydning for at udforme og differentiere forbindelserne med partnerlandene, og EU bør "belønne" lande, der viser et forstærket samarbejde med det og fremskridt hen imod opfyldelsen af europæiske værdier, både hvad angår ressourcer og andre incitamenter inden for rammerne af ENP; der henviser til, at EU's nabolande bør kunne træffe afgørelser om deres fremtid uden eksternt pres;

- P. der henviser til, at fremskridt i løsningen af konflikter og kontroverser mellem ENP-lande navnlig bør ses som et vigtigt kriterium, som skal vurderes i de årlige fremskridtsrapporter;
 - Q. der henviser til, at respekten for suveræne staters territoriale integritet er et grundlæggende princip i forbindelserne mellem landene i det europæiske naboskab, og at et lands besættelse af et område i et andet land er utilstedeligt;
 - R. der henviser til, at de midler, der er til rådighed for EU's indsats som "global aktør" frem til 2020 inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme kun udgør 6 % af det samlede budget og dækker alle tilknyttede programmer, herunder udviklings- og samarbejdsbistand;
 - S. der henviser til, at ENP har bidraget til koordinationen af en fælles stemme for EU i hele naboskabsområdet; der henviser til, at medlemsstaterne bør spille en vigtig rolle i det europæiske naboskab ved at samordne deres indsats og øge EU's troværdighed og evne til at handle ved at tale med en fælles stemme;
 - T. der henviser til, at den høringsproces, som Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten gennemfører, bør være omfattende og inklusiv, således at det sikres, at alle relevante interessenter høres; der henviser til, at betydningen af at tilskynde kvinderettigheds- og ligestillingsorganisationer til at deltage i denne høringsproces bør understreges; der henviser til, at der bør gøres en yderligere indsats for at styrke ENP's synlighed og kendskabet til det i offentligheden i partnerlandene;
 - U. der henviser til, at de østlige og sydlige nabolande står over for forskellige problemer, og en vellykket løsning heraf kræver, at ENP er fleksibel og kan tilpasses i forhold til de specifikke behov og udfordringer i hver enkelt region;
1. understreger betydningen og nødvendigheden af samt rettidighed i forbindelse med revisionen af ENP; understreger, at den reviderede ENP bør kunne sikre en hurtig, fleksibel og hensigtsmæssig reaktion på situationen på stedet, samtidig med at den ligeledes skal indeholde en ambitiøs strategisk vision for udviklingen af forbindelserne med nabolandene inden for både en bilateral og en multilateral ramme i overensstemmelse med forpligtelsen til at fremme de grundlæggende værdier, hvorpå ENP er baseret;
 2. understreger, at ENP er en afgørende del af EU's udenrigspolitik, og at den skal

- vedblive med at være en fælles politik; mener, at ENP udgør en del af EU's optræden udadtil, hvis potentiale og unikke karakter ligger i den brede vifte af diplomatiske, sikkerhedsmæssige, forsvarsmæssige, økonomiske, handelsmæssige, udviklingsmæssige og humanitære instrumenter, som er klar til at blive iværksat; fastholder, at en effektiv ENP har afgørende betydning for at styrke EU-udenrigspolitikens troværdighed og globale position, og at ENP skal demonstrere EU's reelle lederskab i nabolandene og i forbindelserne med vores globale partnere;
3. tror på den fortsatte værdi af ENP's oprindeligt fastsatte målsætninger om at skabe et område med velstand, stabilitet, sikkerhed og godt naboskab, der bygger på Unionens fælles værdier og principper, ved at tilbyde bistand og incitamenter for dybtgående strukturelle reformer i nabolandene, som gennemføres under deres eget ansvar og efter aftale med dem, hvilket vil give mulighed for et styrket engagement med EU; understreger følgelig behovet for at tage hensyn til tidligere erfaringer, gå tilbage til udgangspunktet og igen sætte disse mål øverst på dagsordenen;
 4. understreger den strategiske betydning af ENP som en politik, der skaber forbindelser med flere lag og en stærk indbyrdes afhængighed mellem EU og dets partnere i nabolandene; fremhæver, at ENP's grundlæggende udfordring består i at levere håndgribelige og konkrete forbedringer for borgerne i partnerlandene; mener, at ENP bør blive en stærkere, mere politisk og mere effektiv politik, bl.a. også gennem styrkelsen af dens positive elementer, herunder større fokus på partnerskab med samfund, differentiering og "mere for mere"-tilgangen;
 5. understreger, at respekten for de universelle grundlæggende værdier som menneskerettigheder, retsstatsprincippet, demokrati, frihed, lighed og respekten for den menneskelige værdighed, hvorpå EU er baseret, skal forblive i centrum af den reviderede politik, således som det er fastlagt i artikel 2 i associeringsaftalerne mellem EU og tredjelande; gentager, at en styrkelse af retsstatsprincippet og støtte til demokrati og menneskerettighederne er til gavn for partnerlandene, og opfordrer til strengere betingelser med hensyn til respekt for disse fælles grundlæggende værdier; understreger den rolle, som EU's særlige repræsentant (EUSR) for menneskerettigheder og Den Europæiske Demokratifond (EED) spiller i denne henseende;
 6. understreger, at den nye politik skal være mere strategisk, målrettet, fleksibel og sammenhængende og være politisk motiveret; opfordrer EU til at udforme en klar og ambitiøs politisk vision om ENP og til at rette særlig opmærksomhed mod egne politiske prioriteringer i de østlige og sydlige nabolande under hensyntagen til de forskellige udfordringer, som lande i de enkelte regioner står over for, samt deres forskellige målsætninger og politiske ambitioner; understreger, at partnerskabet med de østlige lande og Middelhavslandene er af afgørende betydning; opfordrer til, at der udnævnes særlige repræsentanter for øst og syd, som skal have til opgave at foretage en politisk samordning af den reviderede politik og være involveret i alle EU's foranstaltninger i nabolandene;
 7. understreger den vigtige rolle, som medlemsstaterne, deres ekspertise og deres bilaterale relationer med ENP-landene spiller med hensyn til udformningen af en sammenhængende EU-politik; understreger behovet for en korrekt koordinering mellem

HR/NF, kommissæren med ansvar for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger, EU's delegationer og EU's særlige repræsentanter for at undgå dobbeltarbejde; fastholder, at EU's delegationer har en vigtig rolle at spille i gennemførelsen af ENP;

8. opfordrer indtrængende til fastsættelse af kort-, mellem- og langsigtede prioriteringer og strategiske målsætninger under hensyntagen til, at ENP bør sigte mod at skabe forskellige tilgange til at fremme samarbejde på forskellige områder mellem og med ENP-landene; understreger, at EU ved fastlæggelsen af sin strategi bør se på sine interesser og prioriteringer og de enkelte berørte landes interesser og prioriteringer sammen med deres udviklingsniveau og tage hensyn til samfundets interesser og forhåbninger, politiske ambitioner og det geopolitiske miljø;
9. understreger, at lokalt ejerskab, gennemsigtighed, gensidig ansvarlighed og rummelighed bør være centrale aspekter af den nye strategi for at sikre, at fordelene ved ENP når alle niveauer i fællesskabet og samfundet i de pågældende lande, snarere end at være koncentreret inden for særlige grupper;
10. understreger sin overbevisning om, at den politiske dialog, som for øjeblikket kendetegner ENP, skal vige for en bredere social, økonomisk og kulturel dialog, som omfatter alle aspekter af den politiske, sociale, etniske og kulturelle mangfoldighed i partnerlandene, hvis partnerlandene skal hjælpes til at styrke deres egne udviklingsmuligheder; understreger værdien af de fremskridt, der er opnået via territorielt samarbejde med direkte deltagelse af lokale myndigheder;
11. beklager de begrænsede midler, der er bevilget til EU's samarbejde med partnere i nabolandene, navnlig sammenlignet med det betydeligt højere niveau af ressourcer, som interessenter fra tredjelande investerer i ENP-landene; bemærker, at dette undergraver EU's evne til at fremme og gennemføre politikker, der er i overensstemmelse med EU's strategiske interesser i nabolandene; understreger behovet for at strømline støtten og øge midlerne for effektivt at belønne og støtte partnerlande, der reelt er engageret i og gør mærkbare fremskridt hen imod at opnå reformer, demokratisering og respekt for menneskerettighederne, via en overvågningsmekanisme;
12. understreger behovet for at styrke ansvarligheds- og gennemsigtighedsmekanismer i partnerlandene for at sikre, at de har kapaciteten til at absorbere og bruge midlerne på en effektiv og meningsfuld måde; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre effektive mekanismer til overvågning af og kontrol med anvendelsen af EU's bistand i ENP-landene, herunder via kontrol foretaget af civilsamfundet;
13. opfordrer EU til at forbedre sin samordning med andre donorer og internationale finansieringsinstitutter, herunder gennem AMICI-initiativet, i overensstemmelse med EU's indsats for at blive en mere konsekvent, respekteret og effektiv global aktør, og understreger behovet for fælles programmering med og blandt medlemsstaterne; understreger, at en bedre samordning med medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder er nødvendig for at forfølge og nå frem til en fælles, sammenhængende og effektiv tilgang til kort- og mellemsigtede mål for EU's samarbejde med nabolandene, og opfordrer til, at der indledes en drøftelse om dette spørgsmål med Rådet;

14. understreger, at EU bør matche ambitionerne om styrket engagement i nabolandene med tilstrækkelig finansiering; mener, at midtvejsrevisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter bør tage hensyn til den reviderede politik, og at ENI derfor bør afspejle målet om at gøre ENP mere effektiv og sikre forudsigeligheden og bæredygtigheden af EU's samarbejde med vores partnere samt en passende grad af proceduremæssig fleksibilitet; opfordrer endvidere til større sammenhæng og konsekvens mellem de forskellige eksterne EU-finansieringsinstrumenter;
15. understreger den faciliterende rolle, som Den Europæiske Demokratifond spiller med hensyn til at supplere EU's instrumenter med en ny tilgang, som er mere fleksibel og reaktiv, kan udfylde huller og er økonomisk effektiv; opfordrer Kommissionen til at afsætte flere ressourcer til Den Europæiske Demokratifond;
16. erkender, at holdninger til Europa og EU i nabolandene har en reel indvirkning på konflikter, men afviser enhver medvirken til undertrykkelse og krænkelse af menneskerettighederne i nabolandene som følge af et misforstået kortsigtet forsøg på at opnå stabilitet;

Merværdien af en indsats på EU-plan

Omformning af den europæiske naboskabspolitik

17. understreger, at det er nødvendigt at omforme ENP med henblik på at opbygge stærke, strategiske og varige partnerskaber med ENP-landene baseret på bevarelse af og i overensstemmelse med EU's værdier og principper og fremme af gensidige interesser; opfordrer til at underbygge de tekniske aspekter af politikken med en klar politisk vision;
18. bemærker, at ENP bør anvende sine egne metoder og værktøjer, der bør svare til det ambitionsniveau og de behov og mål, som ENP-landene og EU søger at opnå;
19. opfordrer Kommissionen til at fokusere på de sektorer, hvor den sammen med sine partnere på grundlag af fælles interesser har identificeret muligheder for at opnå fremskridt og universel merværdi, og til gradvist at udvide samarbejdet baseret på fremskridt og ambitioner, navnlig for at bidrage til økonomisk vækst og menneskelig udvikling med fokus på de nye generationer; understreger, at økonomiske reformer skal ledsages af politiske reformer, og at god regeringsførelse kun kan opnås gennem en åben, ansvarlig og gennemsigtig beslutningsproces baseret på demokratiske institutioner;
20. understreger, at udvidelsespolitikken og naboskabspolitikken er separate politikker med forskellige mål; gentager imidlertid, at europæiske lande inden for rammerne af ENP ligesom alle andre europæiske lande kan søge om optagelse i EU, hvis de opfylder kriterierne og betingelserne for optagelse i henhold til artikel 49 i TEU; anerkender, at reform og overgang skal komme i første række, og ønsker ikke at skabe urealistiske forventninger, men mener, at udsigterne til et medlemskab skal fastholdes som et incitament for alle lande, der er kvalificerede og har givet udtryk for klare europæiske forhåbninger og ambitioner;

Støtte til demokrati, reform af retsvæsenet, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og institutionel kapacitetsopbygning

21. anser støtte til demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, statsopbygning og menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for at være en central del af ENP; understreger, at ingen politikker, der bidrager til at bringe disse grundlæggende værdier i fare, bør vedtages inden for rammerne af ENP; understreger, at EU og medlemsstaterne bør tilbyde incitamenter og knowhow for at iværksætte og støtte demokratiske reformer og overvinde de politiske, økonomiske og sociale udfordringer;
22. understreger det fortsatte behov for at fokusere på en styrkelse og konsolidering af demokratiet, retsstatsprincippet, god regeringsførelse, retsvæsenets uafhængighed, bekæmpelse af korruption, respekt for mangfoldighed og minoriteters rettigheder, herunder religiøse gruppers rettigheder, LGBTI-personers rettigheder, rettigheder for personer med handicap og rettigheder for personer, der tilhører etniske minoriteter; fremhæver, at kapacitetsopbygning inden for nationale institutioner, herunder nationalforsamlinger, sammen med støtte til civilsamfundet, prodemokratiske grupper og politiske partier vil forbedre den politiske dialog og pluralismen;
23. understreger, at kvinders rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder og retten til ikke-forskelsbehandling er grundlæggende rettigheder og centrale principper i EU's optræden udadtil; understreger betydningen af at fremme børns og unges rettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder samt styrkelse af kvinders økonomiske og politiske status med henblik på at opbygge rummelige, velstående og stabile samfund i EU's nabolande;
24. mener, at den reviderede ENP bør styrke fremme af de grundlæggende frihedsrettigheder i ENP-landene ved at støtte ytrings- og foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og presse- og mediefrihed som rettigheder, der åbner mulighed for at virkeliggøre økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;
25. understreger betydningen af at udvikle den sociale dimension af ENP ved at indgå i et samarbejde med partnerne i kampen mod fattigdom og udstødelse, fremme beskæftigelse og retfærdig vækst, lette sunde arbejdsmarkedsrelationer og fremme uddannelse og anstændigt arbejde og dermed også tackle nogle af de grundlæggende årsager til ulovlig migration;
26. anerkender betydningen af kulturel dialog mellem EU og nabolandene på områder, som f.eks. konfliktforebyggelse og fredsopbygning, udviklingen af kreative industrier, styrkelse af ytringsfriheden, støtte til social og økonomisk udvikling og styrkelse af dialogen med civilsamfundet og interkulturel og interreligiøs dialog, også for at imødegå den stigende forskelsbehandling og forfølgelse af minoriteter og religiøse grupper, især kristne; opfordrer til styrkede rammer for de kulturelle forbindelser, således at der bliver mulighed for udvikling af programmer for mobilitet, uddannelse og kapacitetsopbygning og udveksling inden for kultur og uddannelse;
27. understreger, at en tilgang baseret på "partnerskab med samfund" bør styrkes og fremmes; opfordrer indtrængende til, at politikkenes fælles interesser og mål fastlægges i

samråd med alle interesserede parter fra de forskellige samfund og ikke kun med myndighederne;

28. understreger betydningen af at udvikle et levende og aktivt civilsamfund i omdannelses- og demokratiseringsprocessen, herunder arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet; opfordrer til yderligere støtte til civilsamfundet, lokale SMV'er og andre ikke-statslige aktører, eftersom disse udgør en drivkraft i reformprocessen, og til en mere engageret dialog og et mere engageret partnerskab mellem civilsamfundets forskellige aktører og sektorer i EU og nabolandene inden for rammerne af ENP; understreger betydningen af de europæiske virksomheder og deres rolle med hensyn til at fremme og udbrede internationale standarder for erhvervslivet, herunder virksomhedernes sociale ansvar;

Differentiering og konditionalitet

29. opfordrer til at gøre de politiske rammer for ENP mere skræddersyede og fleksible og sikre, at de kan tilpasses den mangfoldighed, der findes blandt partnerlandene, og til en konsekvent gennemførelse af den "differentierede tilgang"; understreger, at differentiering bør finde sted mellem ENP-landene;
30. fremhæver behovet for at anvende effektive betingelser i forbindelse med reformprocesser og understreger behovet for en sammenhængende tilgang fra EU's side mellem dets holdninger og betingelserne for bevillingerne; fremhæver, at EU ikke kan gå på kompromis med sine grundlæggende værdier og rettigheder og bør undgå dobbeltstandarder; understreger, at de lande, som gør fremskridt med hensyn til gennemførelse af reformer, der fører til langsigtet politisk, økonomisk og social udvikling, og søger en dybere politisk dialog med EU, bør tilstå større EU-engagement og EU-støtte og bør vurderes på grundlag af individuelle resultater i disse reformprocesser; fremhæver betydningen af fuldt ud at anvende "mere for mere"-princippet;
31. understreger, at associeringsaftalerne er det mest fremskredne, men ikke det sidste, trin i forbindelserne mellem EU og dets naboer;
32. mener, at EU bør indbyde ikke-associerede partnerlande til at deltage i et sektorsamarbejde, herunder tilbyde dem muligheden for at indgå nye eller styrke gældende sektoraftaler, som f.eks. Energifællesskabet, der kan fremme de ikke-associerede partnerlandes integration ind i specifikke sektordele af det fælles område for EU's fire grundlæggende frihedsrettigheder;
33. mener, at der som led i ENP bør lægges særlig vægt på samarbejde inden for økonomisk styring og de offentlige finansers holdbarhed i ENP-landene;

Sikkerhedsdimension

34. bemærker, at bevarelsen af fred, sikkerhed og stabilitet er et grundlæggende problem i nabolandene, og at sikkerhedssituationen er stærkt forværret; opfordrer til en stærk sikkerhedskomponent som led i ENP med passende politiske værktøjer, som desværre har manglet indtil nu; understreger, at EU bør fokusere på at forbedre effektiviteten af dets nuværende krisestyringsinstrumenter med henblik på at opbygge kapacitet til at

- udvide spektret af krisestyringsindgreb; understreger, at sikkerhed, stabilitet og udvikling går hånd i hånd, og at der er behov for en samlet strategi for at løse de sikkerhedsmæssige problemer i regionen og de grundlæggende årsager hertil;
35. bemærker, at stabiliteten i Sahel-Sahara-området bør betragtes som nervecentret for usikkerhed i både det nordlige og det sydlige Afrika, og at den manglende stabilitet i regionen skyldes fordoblingen af smuglernetværk, der handler med våben, narkotika og mennesker og skader Europas stabilitet;
 36. opfordrer til tættere samordning mellem ENP og en bredere vifte af aktiviteter inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) sammen med en styrkelse af forbindelserne mellem intern og ekstern sikkerhed og til at adressere forskellige aspekter af sikkerheden i ENP-landene og EU; understreger behovet for sammenhæng og fuld overensstemmelse mellem revisionen af ENP og revisionen af EU's sikkerhedsstrategi;
 37. understreger behovet for en overordnet politisk strategi til at genskabe den europæiske politiske orden, samtidig med at der sikres fuld overholdelse af folkeretten og af de forpligtelser, som er fastsat i Helsingforslutakten af 1975, baseret på respekt for menneskerettighederne, minoriteternes rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, uafhængighed, staters suverænitet og territoriale integritet, ukrænkeligheden af grænser, lige rettigheder og folkenes selvbestemmelse og fredelig løsning af konflikter; bemærker, at Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) som den største regionale organisation med ansvar for sikkerhed kan spille en vigtig rolle i denne henseende, og mener, at den bør erhverve ny fremdrift ved at påtage sig rollen som mægler; støtter retten til, at partnere kan træffe uafhængige og selvstændige valg på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område uden eksternt pres og ekstern tvang;
 38. opfordrer til en revideret politik for at støtte partnerlandene i at opbygge ordentlige statslige strukturer til at håndtere sikkerhedsspørgsmål, såsom effektiv retshåndhævelse, terrorisme og organiseret kriminalitet og efterretningsvirksomhed og sikkerhed, herunder cybersikkerhed, som bør udvikles på grundlag af fuld respekt for menneskerettighederne og ledsaget af en reel parlamentarisk demokratisk kontrol; understreger, at EU bør indlede et samarbejde på områder såsom reform af sikkerhedssektoren (SSR) og postkonfliktsituationer, afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR); opfordrer EU til at fokusere på kapacitetsopbygning i forbindelse med grænsekontrol på partnerlandenes side; anerkender de løbende bidrag, der allerede er ydet af nogle af disse lande; opfordrer nabolandene til at bidrage til FSFP-missioner, hvor det er relevant; opfordrer EU til at fremme fælles initiativer fra nabolandene på sikkerhedsområdet med henblik på at give dem mulighed for at påtage sig et større ansvar og yde et positivt bidrag til sikkerheden i deres region;
 39. minder medlemsstaterne om deres forpligtelser i henhold til EU's fælles holdning om våbeneksport (944/2008), som bl.a. pålægger dem at nægte eksporttilladelse til militærteknologi og -udstyr til alle nabolande, hvis der består en klar risiko for, at den militærteknologi eller det militærudstyr, der skal eksporteres, kan blive anvendt til intern undertrykkelse eller til alvorlige krænkelse af den humanitære folkeret, kan

- udløse eller forlænge væbnede konflikter eller forværre eksisterende spændinger eller konflikter i det endelige bestemmelsesland eller kan eksporteres aggressivt mod et andet land eller kan anvendes til at forsvare et territorielt krav med magt;
40. understreger behovet for aktivt at fremme og bidrage til politikker vedrørende fredelige konfliktløsninger og forsoning efter en konflikt i EU's nabolande ved hjælp af forskellige værktøjer og instrumenter på grundlag af den merværdi, de kan yde; mener, at disse foranstaltninger bør omfatte EU's særlige repræsentanters opgaver, tillidsskabende programmer, genoprettelse af dialogen, mægling, der fremmer mellemfolkelige kontakter, og FSFP-missioner; opfordrer HR/NF og EU-Udenrigstjenesten til at udvikle innovative foranstaltninger og tilgange, herunder offentlige kommunikationsstrategier og uformelle høringer, med henblik på at støtte dialog og forsoning; bemærker, at EU-delegationerne har en central rolle at spille med hensyn til oprettelse af systemer for tidlig varsling ved at opbygge fintmaskede forebyggelsesnetværk med de forskellige civilsamfundsorganisationer;
 41. gentager sin støtte til partnerlandenes suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed; er af den opfattelse, at ENP bør bidrage til og støtte disse principper i praksis; understreger, at fastlåste eller langvarige konflikter hæmmer den fulde udvikling af ENP; beklager i denne henseende, at der siden lanceringen af ENP ikke er gjort fremskridt med hensyn til at løse eksisterende konflikter; minder om sin holdning, at besættelsen af et partnerlands område er i strid med ENP's grundlæggende principper og mål; understreger behovet for snarest muligt at finde en fredelig løsning på de fastlåste konflikter på grundlag af folkerettens normer og principper; opfordrer HR/NF til at spille en mere aktiv rolle i forhold til at gøre det klart, at en uddybning af de bilaterale forbindelser hænger sammen med en fredelig konfliktløsning og overholdelse af folkeretten; understreger i denne sammenhæng, at det er vigtigt at fortsætte en principfast politik til fremme af ansvarlighed for alle krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret og undgå dobbeltstandarder, navnlig i denne henseende;
 42. opfordrer indtrængende EU til at lade ånden i og læren fra de historiske erfaringer med europæisk integration finde anvendelse på regionale konflikter, eftersom bilaterale spørgsmål skal løses fredeligt, og gode naboforhold og regionalt samarbejde er grundlæggende elementer i ENP; opfordrer i denne forbindelse til borgernes deltagelse og inddragelse af offentlige aktører i horisontale partnerskaber og venskabsarrangementer med deres modstykker i Unionen og til inddragelse af samfundet og den unge generation som en forandringsskabende faktor;

Fremme af den regionale integration

43. understreger vigtigheden af ENP's regionale dimension og behovet for at fremme og bidrage til regionale synergier og regional integration ved hjælp af regionale samarbejdsprogrammer; understreger, at et styrket økonomisk samarbejde mellem ENP-landene er nødvendigt for at opnå stabilitet og velstand i det europæiske naboskab;
44. opfordrer i denne henseende til at supplere EU's bilaterale forbindelser med ENP-landene med en multilateral dimension gennem et øget antal aktiviteter og initiativer i denne forbindelse, idet der rettes særlig opmærksomhed mod styrkelse af

- grænseoverskridende projekter, optrapning af mellemfolkelige programmer, udvikling af incitamentter til regionalt samarbejde og yderligere fremme af en aktiv dialog med civilsamfundet; mener, at ENP i fremtiden bør tilbyde en vidtfavnende regional platform til drøftelse af menneskerettighedsspørgsmål i overensstemmelse med ENP's grundlæggende principper;
45. opfordrer til en systematisk evaluering af konsekvenserne for menneskerettighederne – herunder kønsperspektiver – af handelsaftaler og EU's økonomiske støtte til programmer og projekter inden for rammerne af ENP;
 46. opfordrer til, at den reviderede politik skal styrke de eksisterende samarbejdsplatforme, nemlig Middelhavsunionen og Det Østlige Partnerskab, med henblik på at støtte den regionale integration yderligere, når de prioriteringer, som partnerne har identificeret, er fælles inden for et specifikt politikområde, med henblik på at løse særlige subregionale problemer, som f.eks. mobilitet, energi og sikkerhed, og med henblik på at bringe partnerne tættere på hinanden for så vidt angår økonomiske standarder og lovgivning; mener, at de multilaterale strukturer i ENP bør konsolideres og udvikles mere strategisk;
 47. understreger betydningen af multilaterale forsamlinger, såsom Euronest og Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen, som fora for politisk dialog og som et redskab til at fremme ejerskab af naboskabspolitikken og opfordrer dem indtrængende til at øge deres engagement heri på en passende og effektiv måde;
 48. fremhæver merværdien af det parlamentariske diplomati og de regelmæssige bilaterale interparlamentariske møder, som Parlamentet afholder med kolleger fra nabolande, som et redskab til udveksling af erfaringer og evaluering af status for de enkelte landes forbindelser med EU; tilskynder medlemsstaternes nationale parlamenter til at afholde deres bilaterale interparlamentariske møder inden for rammerne af ENP som et middel til at sikre en sammenhængende tilgang;
 49. fremhæver betydningen af Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP) og Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforamling (ARLEM), som giver de lokale og regionale repræsentanter mulighed for at gå i dialog med EU-institutionerne og for at fortsætte det økonomiske, sociale og lokale og regionale samarbejde;
 50. understreger, at udviklingen af regionale civilsamfundsplatforme, såsom fora for Det Østlige Partnerskab og civilsamfundet i de sydlige nabolande, styrker et flerpartsengagement, der driver demokratiseringen og den økonomiske reformdagsorden fremad i nabolandene;

Naboernes naboer

51. understreger behovet for at opbygge stærke partnerskaber med nabolandene; understreger betydningen af at sikre, at ENP er en del af EU's bredere udenrigspolitik, og af at anerkende de andre strategiske aktører, der har indflydelse på naboskabsområdet – "naboernes naboer" – og internationale og regionale organisationer, bl.a. ved at behandle spørgsmål af fælles interesse og gensidig relevans, herunder regional og global sikkerhed, gennem eksisterende bilaterale rammer eller

- multilateral dialog, hvor det anses for hensigtsmæssigt og relevant;
52. understreger, at EU på realistisk vis bør overveje de forskellige politiske muligheder, som dets partnere står over for, samt hvordan der kan bygges bro med deres naboer på forskellige niveauer, og hvordan tredjelandes udenrigspolitik i naboområdet håndteres, således at det sikres, at det er op til EU og dets suveræne partnere at beslutte, hvordan de ønsker at gå videre med deres forbindelser;
 53. opfordrer EU til at udvikle effektive mekanismer til støtte for ENP-partnerlande, der forfølger en ambitiøs europæisk dagsorden og som følge heraf er ramt af gengældelsesforanstaltninger, handelstvang eller regulære militære angreb fra tredjelande; gentager, at EU, selv om ENP ikke er rettet imod andre strategiske aktører og afviser ideen om en geopolitisk nulsumskonkurrence i nabolandene, skal afgive troværdige tilsagn og yde stærk politisk støtte til partnere, der ønsker at sikre bedre overensstemmelse med EU;
 54. opfordrer EU til at udnytte ekspertisen hos de regionale organisationer, som naboerne tilhører, som f.eks. Europarådet, OSCE, Den Afrikanske Union, de relevante regionale kontorer under De Forenede Nationer og Den Arabiske Liga, og til aktivt at inddrage og samarbejde med dem for at løse regionale konflikter; minder om, at disse er vigtige fora til at forpligte partnerne til at gennemføre reformer, løse problemerne vedrørende menneskerettigheder og regionale spørgsmål – for hvilke de bør påtage sig et større ansvar – og fremme demokratisering;

Politikmål og instrumenter

Et mangfoldigt udbud: Prioriterede sektorer

55. opfordrer EU til sammen med sine partnere at undersøge og fastlægge prioriteringer for styrket samarbejde og integration på forskellige politikområder, såsom f.eks. økonomisk og menneskelig udvikling, konflikt- og katastrofeforebyggelse, infrastrukturudvikling og regional udvikling, miljø, handelskonkurrencepolitikker, SMV'er, migration, sikkerhed, energi og energieffektivitet, med det mål at skabe et område med velstand, stabilitet og godt naboskab;
56. mener, at formålet med at opnå sammenhæng i de interne og eksterne EU-politikker samt de tætte og voksende forbindelser mellem visse interne og eksterne spørgsmål bør afspejles i den nye ENP;
57. mener, at et styrket samarbejde inden for det fremtidige digitale indre marked, støtte til e-administrationsreformer og løsninger for offentlighed i forvaltningen udgør et instrument for borgernes engagement;
58. understreger betydningen af den frie bevægelighed for personer og støtter øget mobilitet i det europæiske naboskab i et sikkert og velforvaltet miljø gennem visumlempelse og -liberalisering, navnlig for studerende, unge, kunstnere og forskere; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremme mobilitetspartnerskaber yderligere inden for naboskabet og udvikle mulighederne for cirkulær migration, som ville åbne sikre og lovlige ruter for migranter; opfordrer EU til at skelne klart mellem

- asylansøgere, der flygter fra forfølgelse, og ulovlige økonomiske migranter; fordømmer menneskehandel, hvis ofre oftest er kvinder, og understreger betydningen af at styrke samarbejdet med partnerlandene for at bekæmpe den;
59. opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på ligestillingsperspektivet i forbindelse med fremme af erhvervsuddannelse og akademisk uddannelse samt inden for rammerne af programmer for cirkulær migration med nabolandene med henblik på at styrke kvinders deltagelse i deres økonomier;
 60. bemærker, at den høje arbejdsløshed, navnlig blandt unge, manglende adgang til information, social udstødelse og fattigdom og manglende beskyttelse af minoriteters rettigheder kombineret med kvinders lave politiske og socioøkonomiske deltagelse, dårlig regeringsførelse og udbredt korruption er grundlæggende årsager til ustabilitet, og kræver et engagement, der går ud over de vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er); bemærker, at den blotte udsigt til handelsaftaler og frihandelsaftaler ikke længere tilvejebringer en tilstrækkelig effektiv løftestang, der kan styrke vores partnerskab med nabolandene, navnlig landene i det sydlige Middelhavsområde; bemærker manglen på et regionalt økonomisk samarbejde mellem EU's nabolande og opfordrer til udarbejdelse af subregionale initiativer med henblik på at øge samhandelen mellem dem;
 61. fremhæver betydningen af at investere i projekter for unge, kvinder og fremtidige ledere ved at gøre fuld brug af stipendiemulighederne under Erasmus+-programmet med henblik på at fremme udveksling af studerende og undervisere mellem ENP-landene og medlemsstaterne og tilstræbe at præge fremtidige ledere fra ENP-landene og medlemsstaterne samt yderligere fremme akademiske projekter og uddannelsesprojekter, som allerede har bevist deres værd på dette område, som f.eks. Europakollegiet;
 62. opfordrer Kommissionen til at undersøge og tilbyde ENP-landene forskellige grader af deltagelse, samarbejde og engagement i EU's politikker, programmer og agenturer, såsom Europol, Frontex og toldforvaltning, inden for områderne bekæmpelse af menneskehandel, økonomisk og grænseoverskridende kriminalitet og Energifællesskabet, der som en vellykket integrationsaftale kan spille en større rolle i ENP; fremhæver betydningen af energisikkerhed og et tættere energisamarbejde inden for det europæiske naboskab med henblik på at nå et fælles mål om uafbrudt levering af økonomisk overkommelig, bæredygtig, effektiv og ren energi; opfordrer til en gradvis åbning af energiunionen for ENP-landene; tilskynder Kommissionen til at fremme Budapestkonventionen om bekæmpelse af internetkriminalitet mellem ENP-landene og til at opfordre dem til at tiltræde den, hvis de endnu ikke har gjort det;
 63. mener, at der bør lægges større vægt på at anvende programmer for teknisk bistand såsom TAIEX- og partnerskabsprogrammer, og at partnerne bør inddrages i EU-programmer såsom Erasmus og Horisont 2020, idet de bidrager til udveksling af viden og etablering af netværk på forskellige niveauer og er grundlaget for at skabe et fælles naboskabsområde;
 64. mener, at den parlamentariske dimension af politikken skal styrkes ved at øge effektiviteten af de interparlamentariske møder og de fælles parlamentariske organer,

der er oprettet i henhold til aftaler med EU, og de parlamentariske forsamlinger; glæder sig i denne forbindelse over den nye tilgang, som Parlamentet har vedtaget, for så vidt angår støtte til parlamentarisk demokrati; understreger den rolle, som parlamenterne i ENP-landene spiller med hensyn til at drage regeringerne til ansvar, og opfordrer til at styrke deres kontrolkapacitet; opfordrer til, at Parlamentet inddrages i gennemførelsen af den nye ENP og regelmæssigt underrettes og høres om udviklingen heraf i partnerlandene; mener, at de europæiske politiske partier og grupper i de nationale parlamenter i medlemsstaterne og Europa-Parlamentet kan spille en vigtig rolle og kan påtage sig afgørende ansvar for så vidt angår fremme af en politisk kultur baseret på egentlige demokratiske institutioner, retsstatsprincippet, et demokratisk flerpartisystem og fuld deltagelse af kvinder i beslutningsprocessen;

65. understreger, at ENP for at være en vellykket politik også bør sikre, at der er opbakning fra medlemsstaterne, bl.a. ligeledes ved at udvide flagskabsinitiativer; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke samordningen af politikker og den fælles programmering af økonomisk bistand og til at indføre mekanismer til fremme af informationsudveksling mellem medlemsstaterne og EU-strukturer om ENP-landene og samråd mellem medlemsstaterne, EU-strukturer og nabolandene; mener, at EU's økonomiske og tekniske bistand bør være betinget af en vellykket gennemførelse af konkrete benchmarks i reformprocessen, på grundlag af hvilke der vil blive bevilliget yderligere støtte;

Vurdering og synlighed

66. understreger, at handlingsplaner, der er udarbejdet i tæt partnerskab med myndighederne i partnerlandene og i samråd med civilsamfundsorganisationer, bør fokusere på at gennemføre et begrænset antal realistiske prioriteringer, og at gennemførelsen bør vurderes regelmæssigt eller på foranledning af ændrede forhold og omfatte politiske løsningsmuligheder, der kan være aftalt i fællesskab; påpeger, at det er vigtigt at udvikle en høringsproces med civilsamfundsorganisationer med hensyn til fastlæggelse af benchmarks;
67. understreger, at fremskridtsrapporter bør fokusere på gennemførelsen af prioriteringerne i handlingsplanerne og afspejle graden af engagement i partnerlandet; gentager sin opfordring til at sætte oplysningerne i rapporterne i perspektiv ved at tage hensyn til den nationale kontekst og ved at inkludere tendenserne fra de foregående år; er af den opfattelse, at alle de vigtigste interessenter i ENP-landene, herunder civilsamfundet, reelt bør inddrages og høres før udarbejdelsen af rapporterne; opfordrer til, at vigtige dokumenter, såsom fremskridtsrapporter, er let tilgængelige på de respektive EU-delegationers websteder og oversat til det lokale sprog; opfordrer EU til at anvende mere kvalitative metoder til at måle omfanget af fremskridt i partnerlandene og til at gennemføre effektive krydsoverensstemmelsesforanstaltninger om partnernes fremskridt med hensyn til menneskerettigheder, retsstatsprincippet og demokrati;
68. mener, at synligheden af EU's bistand bør forbedres med henblik på at gøre befolkningerne i partnerlandene og i EU's medlemsstater opmærksomme på fordelene ved EU-støtten; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en særlig mekanisme for levering af EU's humanitære bistand til nabolande, der vil adskille sig fra den model,

som anvendes for tredjelande i hele verden, og bl.a. vil sikre høj synlighed for EU og dets politiske dagsorden; understreger vigtigheden og nødvendigheden af en mekanisme, der kan sikre gennemsigtighed i forbindelse med den økonomiske støtte fra EU;

69. opfordrer EU til at styrke sin kapacitet til at bekæmpe misinformation og propagandakampagner mod EU og dets medlemsstater, som tager sigte på at mindske deres enhed og solidaritet; opfordrer EU til at styrke sin synlighed for klart at vise sin støtte til og engagement i partnerlandene; understreger betydningen af at fremme objektive, uafhængige og upartiske oplysninger og mediefrihed i ENP-landene og behovet for en strategisk kommunikationsindsats i nabolandene, herunder vedrørende dets værdier og mål, gennem udvikling af en omfattende, effektiv og systematisk kommunikationsstrategi i den reviderede politik;
70. opfordrer EU til at øge sin tilstedeværelse i partnerlandene ved hjælp af flere interaktive audiovisuelle midler og sociale medier på de respektive lokale sprog for at nå ud til hele samfundet; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en klar kommunikationsstrategi over for befolkningen i ENP-landene for at forklare fordelene ved associeringsaftaler, herunder de vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er), som redskaber til modernisering af deres politiske systemer og økonomier;
71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, ENP-landenes regeringer og parlamenter, Den Parlamentariske Forsamling Euronest, Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen, Den Arabiske Liga, Den Afrikanske Union, Europarådet og OSCE.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.6.2015
Resultat af den endelige afstemning	+ : 49 - : 6 0 : 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Marcel de Graaff, Georgios Epitideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszlerics, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tőkés, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Angel Dzhambazki, Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Antonio López-Istúriz White, Fernando Maura Barandiarán, Urmas Paet, Helmut Scholz, Igor Šoltes
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Costas Mavrides, Kerstin Westphal, Ivan Štefanec